

ΜΑΡΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΒΝΑ αὐτοκράτειρα τῆς Ῥωσίας

Τοιοῦτον εἶναι τὸ ὡραῖον τοῦτο καλλιτέχνημα δ καὶ πολλάκις ἐν τῷ ἡμετέρῳ πρό τινων χρόνων συστηθὲν πολυτεχνείῳ τὸ ἐπ' αἰσίσις οἰωνοῖς βαῖνον ἐχρησίμευσεν ὡς πρότυπον ἀρκετῶν διαγωνισμῶν.

Ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Ῥωσίας, ἥς τὴν εἰκόνα παρτίθεμεν, ἀπέθανε τῇ 22 Μαΐου, παθοῦσα ἐκ χρονίας νόσου. Ἦτο θυγάτηρ τοῦ μεγάλου δούκῃς τῆς Ἑσσης Δάρμσταδ, γεννηθεῖσα τῷ 1824 καὶ συζευχθεῖσα τὸν μέγα δούκα Ἀλέξανδρον τὸ 1841, κληρονόμον

τοῦ ῥωσικοῦ θρόνου καὶ υἱὸν τοῦ Νικολάου. Ὁ γάμος οὗτος ἐγένετο ἐξ ἔρωτος. Ὁ Τσάρεβιτς εἶχε σταλῆ εἰς Καρλοῦε ὑπὸ τοῦ πατρὸς του ὅστις ἐπεθύμει νὰ ἴδῃ αὐτὸν νυμφευόμενον μίαν τῶν δύο θυγατέρων τοῦ μεγάλου δουκὸς τῆς Βαδης. Ἀλλ' ὁ Ἀλέξανδρος διερχόμενος τὴν Γερμανίαν ἔλαβε πρόσκλησιν ὑπὸ τοῦ μεγάλου δουκὸς τῆς Έσσης νὰ μείνῃ ἐν τῷ μεγάρῳ τοῦ Δάρμσταδ ἔνθα ἐνέτυχε τῇ νέᾳ πριγκιπέσση ἣτις τὸν κατεμάγευσε καὶ ἦν ἀπεράσιε νὰ νυμφευθῇ.

Ἐκ τοῦ γάμου τούτου ἐγεννήθησαν ἑξ τέκνα. Ἡ αὐτοκράτειρα λίαν εὐσεβὴς οὐδέποτε ἀνέμιχθη εἰς τὴν πολιτικὴν, μόνον εἰς ἔργα εὐποιῆς ἀσχολουμένη. Πολὺ συνετέλεσε εἰς τὴν ἰδρύσιν σχολείων πρὸς ἐκπαίδευσιν τῶν κορασίων καὶ πολλῶν ἄλλων φιланθρωπικῶν καταστημάτων ἐν Ῥωσίᾳ.

Ἐπὶ τῇ θανάτῳ τῆς αὐτοκρατειρας ὁ Τζάρος ἀνήγγειλε τοῖς ὑπηκόοις αὐτοῦ τὸ λυπηρὸν γεγονὸς διὰ τοῦ ἐξῆς ἐγγράφου.

«Ἡμεῖς Ἀλέξανδρος Β' κλ. θεῖα χάριτι, γνωστὸν ποιούμεν διὰ τοῦ παρόντος τοῖς πιστοῖς ἡμῶν ὑπηκόοις ὅτι ὁ Παντοδύναμος θεὸς εὐήρεσθήτη ἐν τῇ ἀνεξερευνήτῳ βουλῇ τῆς Θεῖας αὐτοῦ Προνοίας, νὰ καταπέμψῃ ἐφ' ἡμᾶς πικράν δοκιμασίαν ἀποστείλας ἡμῖν καὶ πάσῃ τῇ οἰκογενείᾳ ἡμῶν ἀφθιτον θλίψιν, διότι τῇ 22 Μαΐου, ἡ προσφιλεῖς ἡμῶν σύζυγος, ἡ αὐτοκράτειρα Μαρία Ἀλεξανδρόβνα, ἐκοιμήθη μετὰ μακρὰν ἀσθένειαν, ἣτις πρὸ πολλοῦ ἤγειρεν ἐν ἡμῖν φόβους. Πάντα τὰ ὑπὸ πεπειραμένων ἰατρῶν συσταθέντα μέσα πρὸς παλινόρθωσιν τῆς υἰείας της, μετὰ παντὸς ζήλου καὶ τρυφερᾶς φροντίδος πάντων τῶν ὑπηρετούντων αὐτῇ μετὰ ζωηρᾶς ἀγάπης καὶ ἀδόλου ἀφοσιώσεως, ἀπεδείχθησαν πρὸς βαθεῖαν ἡμῶν θλίψιν ἀνίσχυρα κατὰ τῆς νόσου ἣτις ἐτελείωσε τὴν πολὺτιμον αὐτῆς ζωὴν—τὴν ζωὴν ἐκείνην ἣν μετ' αὐταπαρνήσεως καὶ ἀνενδότως ἀφιέρωσε μέχρι τέλους εἰς τὰ ὑψηλὰ καθήκοντα αὐτῆς ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ καὶ εἰς ἔργα χριστιανικῆς ἀγάπης. Ἡ ἀδιάκοπος μητρικὴ μέριμνα ἦν ἡ νῦν ἀναπαυομένη ἐν Κυρίῳ αὐτοκράτειρα ἡσθάνετο ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονίας τῶν πολυαριθμῶν νεαρῶν πλασμάτων τῶν ἀνηκόντων εἰς τὰ ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα ὑπὸ τὴν ἄμεσον αὐτῆς φροντίδα, ἡ συμπάθεια πρὸς τὰ θύματα τοῦ τελευταίου πολέμου καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν, ἣτις δὲν περιωρίσθη εἰς τὰ ὅρια τῆς Πατρίδος μόνον, ἀλλ' ἐπίσης ἐξετάθη ἡ εἰς ἀπωτέρω ὁμοπίστους, θέλουσιν, ἐδράτως πιστεύομεν, διὰ παντὸς διατηροῦνται ἐν τῇ μνήμῃ τῶν παρ' αὐτῆς εὐεργετηθέντων καὶ θέλουσι κατὰ τὴν ἀξίαν αὐτῶν ἐκτιμηθῇ ὑπὸ τοῦ δικαίου δικαστοῦ ἐν ἄλλῳ καὶ καλλιτέρῳ κόσμῳ.

Ἀντλοῦντες τὴν μόνην ἡμῶν παραμυθίαν ἐκ τῆς πεποιθήσεως ταύτης, καὶ ταπεινῶς κλίνοντες ἐνώπιον τῆς θελήσεως τοῦ Ὑψίστου καλοῦμεν πάντας τοὺς πιστοὺς ἡμῶν ὑπηκόους νὰ ἀναπέμψωσι ἐγκαρδίους ἡ ἐνδομύχους προσευχὰς πρὸς ἀνάπαυσιν τῆς ἀγ-

νῆς ψυχῆς ἐκείνης ἣτις νῦν ἀπῆλθεν εἰς οὐρανίους μονὰς αἰωνίου εὐδαιμονίας.

ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΤΟΣ ΗΜΩΝ

Ἡ χρῆσις τοῦ μικροσκοπίου ἐπῆνεγκε τὴν ἀνακάλυψιν ἀπείρου πλήθους λεπτοτάτων ὄντων, ἅτινα ζῶσιν, αὐξάνουσι καὶ πολλαπλασιάζονται μετὰ ταχύτητος καὶ γονιμότητος θαυμασίας ἐντὸς τοῦ σώματος ἡμῶν. Ἀπείρος τοιαύτη πλῆθὺς τῶν μικροσκοπικῶν τούτων παρασίτων καλούμενων μικροφύτων, ἥτοι φυτῶν ἐκ τοῦ γένους τοῦ φύκου καὶ τῶν μυκήτων, ὑπάρχει ἐν τοῖς ὀργάνοις τοῦ στοματικοῦ μηχανισμοῦ. Τὸ στόμα ἡμῶν ἐξεταζόμενον διὰ τοῦ μικροσκοπίου φαίνεται ὡς εὐρεία πεδιάς καλλιεργημένη ἐν μέσῳ τῆς ὁποίας συστήματα ζῶων ὁλόκληρα διατρέφονται. Καθὼς δὲ ὁ ἄνθρωπος τρέφεται διὰ κρέατος καὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς, τοιοῦτοτρόπως καὶ αὐτὸς χρησιμεύει εἰς διατήρησιν καὶ διατροφὴν τούτων τῶν ζωφίων. Τὸ πλῆθος δὲ τῶν ἀσθενειῶν, αἵτινες προσβάλλουσι τὸν ἄνθρωπον καὶ αἵτινες, ἐν τισι περιπτώσεσι, καθιστῶσι θάνατον τὴν ζωὴν, εἰσὶ συνέπεια τούτων τῶν ὀλεθρίων παρασίτων καὶ τὰ πάθη τὰ προσβάλλοντα τὰ ὄργανα τῆς μασησεως πρέπει ν' ἀποδῶσμεν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ὀδόντων ἐπιβλαβὴ τούτων ἐνέργειαν. Ἀνάγκη λοιπὸν πᾶσα ἵνα διὰ δύο ἀπλῶν παραγγελμάτων ἀπαλλάξωμεν ἡμᾶς ἀπὸ τῶν τῶς ὀχληρῶν τούτων παθῶν. Πρὸς ἐξολόθρευσιν τῶν παρασίτων τοῦ στόματος, καὶ διατήρησιν τῆς καθαριότητος τούτου, συνιστῶμεν τὸ ἐξῆς φάρμακον.

Λαμβάνομεν λίτραν ρουμίου ἐντὸς τοῦ ὁποίου τίθεμεν 15 γραμμάρια ρητίνης τῆς μύρρας. Ἀφήνομεν αὐτὸ τρεῖς ἡμέρας ἀνακατόντοντες ὅμως ἐκάστην πρωΐαν, ἔπειτα δὲ τὸ περνώμεν διὰ πανίου τινος καὶ τίθεμεν τοῦτο ἐντὸς φιάλης καλῶς κεκλεισμένης μετὰ ταῦτα πλύνομεν τὸ στόμα κατὰ πᾶσαν πρωΐαν διὰ διαλύσεως ἐνὸς κοχλιαρίου τοῦ ὕγρου τούτου ἐντὸς ἐνὸς ποτηρίου ὕδατος.

Πρὸς καθαρισμὸν δὲ τῶν ὀδόντων λαμβάνομεν 30 γραμμάρια κόνεως φυτικοῦ ἄνθρακος, 4 γραμ. κόνεως καμφορᾶς καὶ 40 γραμ. θείου τῆς Μαγνησίας. Διὰ τῆς κόνεως ταύτης τρίβομεν τοὺς ὀδόντας πρωὶ καὶ καὶ ἐσπέρας, φροντίζοντες ἵνα πλύνωμεν καλῶς τὸ στόμα μετὰ τὴν τρίψιν τῶν ὀδόντων. Γ. Δ. Δ.

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΕΡΟΣ Α'.—ΦΥΤΑ

ΚΕΦ. Γ'.

Τι λέγει ἡ Γραφή περὶ τῶν ἀνθρώπων.

Τὰ ἄνθη πολλάκις μνημονεύονται ἐν τῇ Γραφῇ. Ὁ ἄνθρωπος λέγεται ὅτι εἶναι ὡς ἄνθος, διότι ὡς ἀποθνήσκει καὶ θάπτεται ἐν τῇ γῇ, οὕτω τὸ ἄνθος μαραινέται καὶ ξηραίνεται καὶ πίπτει χαμαί. Ἡδυνάμεθα νὰ φέρωμεν πολλὰ κείμενα ἐνθα ἡ παραβολὴ αὕτη